

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci

žalobce: **J. J.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Davidem Černým
sídlem Petrská 1136/12, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o 12 000 000 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 190 000 Kč a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba na zaplacení částky 11 810 000 Kč se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 53 338 Kč k rukám zástupce žalobce a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit České republice - Obvodnímu soudu pro Prahu 2 náklady státu ve výši 5 918 Kč a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Gustová

V. Žalovaná je povinna zaplatit České republice Obvodnímu soudu pro Prahu 2 náklady státu ve výši 22 168 Kč a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobce se domáhal jednak odškodnění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou trestního řízení vedeného proti žalobci v částce 135 000 Kč, dále odškodnění za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí vydané v trestním řízení ve výši 4 865 000 Kč a náhradu škody na zdraví ve výši 7 000 000 Kč a to jednat v částce 6 900 000 Kč na ztížení společenského uplatnění a dále v částce 100 000 Kč na bolestném. Ve svých žalobních tvrzeních uvedl, že usnesením Policie ČR č. j. [REDAKCE] ze dne 20. 6. 2008 bylo vůči žalobci zahájeno trestní stíhání pro trestný čin pokusu podvodu dle § 8 odst. 1 § 250 odst. 1 a odst. 4 trestního zákona a trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1 a odst. 2 trestního zákona. V průběhu trestního řízení ve věci byla podána obžaloba, žalobce byl Krajským soudem v Praze odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 5 let, později byl tento rozsudek zrušen a až následně byl žalobce zproštěn obžaloby dne 21. 2. 2013. Žalobce tak po nepřiměřenou dobu 8 let byl vystaven velkému stresu. Odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí v žalované částce 4 865 000 Kč požaduje z důvodu, že trestním stíháním se mu zhroutil celý svět, ukončil řadu pracovních činností a z 90 % propustil zaměstnance své firmy [REDAKCE] ukončil činnost obchodního ředitele ve firmě [REDAKCE] z psychických a zdravotních důvodů, nebyl schopen zajistit podnikatelské aktivity z důvodu nepřetržitého obhajování své osoby před orgány činnými v trestním řízení. Žalobci z důvodu dlouhodobého stresu a traumat při vyšetřování byl později přiznán invalidní důchod dne 4. 12. 2008. Žalobce byl stresován hlavním líčením i vyšetřováním orgánů činných v trestním řízení. K naprostému zhoršení zdravotního a psychického stavu došlo v době, kdy byl nepravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Období nejistoty následovalo i od zrušení odsuzujícího rozsudku do skončení trestního stíhání. Žalobce z důvodu trestního stíhání se nemohl věnovat svým podnikatelským aktivitám ve společnosti [REDAKCE] společnosti [REDAKCE]. Trestním stíháním bylo zasaženo i do jeho rodinného a společenského života, když žalobce začal kouřit, došlo ke zhoršení psychických obtíží, které ovlivňují jeho sexuální život. S partnerkou, nyní s manželkou L. [REDAKCE] S. [REDAKCE] plánoval založit novou rodinu, avšak hrozba trestu odnětí svobody mu v tomto zabránila. Došlo k odcizení žalobce s jeho dětmi, které s ním žily ve společné domácnosti, dcera se odstěhovala, aby měla klid ke studiu.
2. Ve vztahu k náhradě na škodě na zdraví žalobce tvrdil, že trestním stíháním došlo jednat k poškození zdraví, kdy vlivem trestního stíhání u žalobce propukla [REDAKCE] a rovněž [REDAKCE].
3. Žalovaná ve svém vyjádření učinila nesporným, že žalobce dne 14. 5. 2014 u žalované uplatnil svůj nárok na poskytnutí odškodnění újmy ve výši 12 000 000 Kč. Žalovaná konstatovala, že v rámci trestního stíhání žalobce vedeného u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, kterým bylo usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce dne 20. 6. 2008, přičemž usnesení si žalobce převzal dne 3. 7. 2008. Rozsudkem ze dne 21. 2. 2013 byl žalobce zproštěn obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu a rozsudek nabyt právní moci 13. 1. 2014. Žalovaná konstatovala, že v rámci trestního řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, žalobci se omluvila, což považuje za dostačující. Délku řízení pak hodnotila jako přiměřenou. Za dobu prověřování tedy dobu, než bylo zahájeno trestní stíhání žalobce, pak nelze přiznat žádné odškodnění nemajetkové újmy, ať již ztvrzeného nezákonného rozhodnutí či nepřiměřené délky řízení. Ve vztahu k zásahu do pracovní sféry žalobce má za to, že zde není zřejmá příčinná souvislost s předmětným trestním stíháním. Poškození dobrého jména žalobce a přerušení obchodních aktivit ze spisového materiálu nevyplývá. Sám žalobce

uváděl v průběhu trestního řízení na hlavním líčení dne 4. 12. 2012, že stále podniká, je majitelem a jednatelem společnosti [REDACTED] a současně jednatelem společnosti [REDACTED] zaměstnancem, kdy je obchodním ředitelem společnosti [REDACTED]. Není najisto postaveno, že k vyvolání zdravotních problémů došlo v souvislosti s nezákonným rozhodnutím, když žalobce se s vážnějšími zdravotními problémy musel potýkat již delší dobu před zahájením trestního stíhání. Částečný invalidní důchod byl žalobci přiznán dne 29. 8. 2008 a usnesení o zahájení trestního stíhání převzal dne 3. 7. 2008.

4. Dle procesních stanovisek nebylo sporu, že žalobce uplatnil u žalované svůj nárok 14. 5. 2014 a žalovaná dospěla k závěru, že v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. [REDACTED] došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, kterým bylo usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce, a žalobci vyslovila omluvu.

5. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázány následující skutečnosti: Z podstatného obsahu spisu Krajského soudu v Praze sp. zn. [REDACTED] soud zjistil, že proti žalobci usnesením Policie České republiky sp. zn. [REDACTED] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce a A [REDACTED] V [REDACTED] jako obviněných ze spáchání trestného činu podvodu, spáchaného ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2, § 250 odst. 1, trestního zákona, částečně dokonaného a částečně ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, kterého se měli dopustit tak, že ve 21 případech uzavřeli smlouvu o dílo, za kterou pak vystavili fakturu na finanční částku a předali K [REDACTED] S [REDACTED] k proplacení, ačkoliv věděli, že fakturace neodpovídá skutečně provedeným pracím, spotřebovanému materiálu, čímž K [REDACTED] S [REDACTED] uvedli v omyl ohledně výše ceny prováděné rekonstrukce, která si vyžádala náklady na provedené práce a spotřebovaný materiál v období od 13. listopadu 2002 do 2. května 2003 s tím, že tak měli způsobit škodu ve výši 8 937 991 Kč a pokusili se popsáním jednáním vylákat další částku ve výši 7 325 003,90 Kč. Žalobce si usnesení převzal dne 3. 7. 2008. Proti tomuto usnesení si žalobce dne 9. 7. 2008 podal stížnost, která byla krajským státním zastupitelstvím dne 18. 7. 2008 zamítnuta. Dne 12. 8. 2008 byla rovněž zamítnuta stížnost spoluobviněného V [REDACTED]. Dne 21. 8. 2008 proběhl výslech obviněného V [REDACTED] dne 3. 9. 2008 výslech žalobce, dne 11. 9. 2008 výslech svědkyně S [REDACTED] 20. listopadu 2008 výslech svědka T [REDACTED] H [REDACTED] 15. 9. 2008 a 12. 12. 2008 výslech P [REDACTED] J [REDACTED]. Dne 23. 10. 2008 proběhl výslech svědka M [REDACTED] Ž [REDACTED] 25. 10. 2008 výslech M [REDACTED] K [REDACTED] 12. 12. 2008 výslech svědka M [REDACTED] I [REDACTED] dne 17. 12. 2008 výslech znalce [REDACTED] V [REDACTED] V [REDACTED] 16. 1. 2009 výslech svědka M [REDACTED] S [REDACTED]. Dne 16. ledna 2009 vyzval orgán činný v trestním řízení (dále jen „OČTŘ“) znalecký ústav, který ve věci podával před zahájením trestního stíhání znalecký posudek, k vyjádření k námitkám obviněného. Znalecký ústav se vyjádřil k námitkám dne 15. 2. 2009. K výzvě OČTŘ pak pojišťovny zaslaly pojistné smlouvy dne 3. 2. 2009. Žalobce podal návrh na doplnění dokazování dne 12. 2. 2009, jeho právní zástupce byl vyrozuměn o možnosti prostudovat spis dne 27. 3. 2009, k prostudování spisu došlo dne 31. 3. 2009. Opatřením byl přibrán znalec z oboru zdravotnictví - odvětví soudní lékařství dne 30. 6. 2009. Tento podal znalecký posudek dne 13. 7. 2009. Návrh na podání obžaloby byl doručený krajskému státnímu zastupitelství 13. 8. 2009, obžaloba byla doručena Krajskému soudu v Praze dne 4. 9. 2009. Krajský soud věc vrátil státnímu zástupci k došetření na základě usnesení ze dne 11. prosince 2009. Proti tomuto usnesení si státní zástupce podal stížnost, věc byla vrchnímu soudu předložena se stížností 1. 4. 2010, 10. 5. 2010 odvolací soud zrušil usnesení krajského soudu a uložil mu, aby znovu jednal a ve věci rozhodl. Spis byl vrácen Krajskému soudu v Praze 27. 5. 2010. Žalobce podal dne 26. 7. 2010 žádost o zastavení trestního stíhání, ze strany soudu bylo nařízeno na základě přípisu soudce dne 23. 9. 2010 hlavní líčení ve dnech 15. až 27. 10. 2010, hlavní líčení proběhlo. Hlavní líčení nařízené na 8-10. 12. 2010 bylo odročeno z důvodu omluvy znalce, 30. 12. 2010 bylo nařízeno hlavní líčení ve dnech 16 až 18. 3. 2011. Při hlavním líčení byli slyšeni svědci, znalci, prováděny listinné důkazy znaleckými posudky. V rámci hlavního líčení

žalobce uváděl, že je zaměstnán i podniká s tím, že je v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Dne 20. 5. 2011 byl vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci, žalobce byl uznán vinným a byl mu uložen trest odnětí svobody v délce 5 let. K žádosti soudce byla prodloužena lhůta k vypravení rozsudku, kdy písemné vyhotovení rozsudku ze dne 20. 5. 2011 bylo žalobci doručeno dne 16. 1. 2012, jeho právnímu zástupci dne 4. 1. 2012. Proti tomuto rozsudku si žalobce dne 12. 1. 2012 podal odvolání, odvolání si rovněž podal druhý obžalovaný, rovněž poškozená. Poškozená si podala návrh na zajištění jejího nároku zajištěním majetku žalobce, když tento návrh byl dne 2. 2. 2012 zamítnout. Věc jsem byla odvolacím soudu předložena 21. 2. 2012, odvolací soud dne 15. 5. 2012 rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení, spis byl vrácen Krajskému soudu v Praze dne 7. 6. 2012. Stížnost poškozené do zamítnutí návrhu o zajištění majetku žalobce byla zamítnuta odvolacím soudem dne 15. 5. 2012. Soud prvního stupně dne 30. 10. 2012 nařídil hlavní líčení v termínech 4. 12., 7. 12. a 10. 12. 2012. Ve věci proběhlo hlavní líčení ve dnech 4. až 7. 12. 2012, 10. 12. 2012, 9. 1. 2013, 19. 2. až 21. 2. 2013, 21. 2. 2013 byl ve věci vyhlášen rozsudek, kdy obžalovaní byli zproštěni žaloby. Soudce žádal o prodloužení lhůty k napsání rozsudku s tím, že rozsudek pak byl po prodloužení ze strany soudu doručen žalobci dne 6. 1. 2014. a jeho právnímu zástupci 2. 1. 2014. Proti rozsudku si podala odvolání poškozená dne 6. 1. 2014, státní zástupce se ve věci rovněž odvolal, kdy vzal své odvolání zpět podáním ze dne 13. 1. 2014. Usnesením ze dne 10. 2. 2014 bylo vzato na vědomí zpětvzetí odvolání s tím, že věc byla předložena Vrchnímu soudu v Praze 13. 2. 2014 a dne 24. 2. 2014 pak Vrchní soud v Praze zamítl stížnost poškozené, respektive její odvolání jako odvolání podané osobou neoprávněnou. Zprošťující rozsudek nabyl právní moci 13. 1. 2014.

6. Z výslechu svědka J. [REDACTED] J. [REDACTED] – syna žalobce, soud zjistil, že v době trestního stíhání žil se žalobcem ve společné domácnosti. Před trestním stíháním žalobce sportoval, 2× ročně s rodinou jezdil na dovolenou, v zimě na lyže do Itálie, v létě k moři. Žalobce byl aktivní a dětem se věnoval. Již v době vyšetřování ve věci u žalobce začalo docházet ke stresu, bylo to vše časově složitější. Žalobce nespal, dostal cukrovku, kdy mu nezabíral inzulin, celkově přibral, jeho stav se zhoršil, byl nevrlý a utnul veškeré kontakty s přáteli. Rovněž přestaly jezdit na Slovensko, kam dříve jezdili. Žalobci nebylo buď dobře po zdravotní stránce a nebo takzvaně ležel v papírech. Žalobce skončil jako invalida. Svědek si nepamatoval nic, že by se žalobce s něčím léčil před trestním stíháním, ani neměl nadváhu. V průběhu trestního stíhání, kdy před trestním stíháním měl otec 2 úspěšné firmy [REDACTED] které se zabývaly mobilními telefony, pak z firmy musel žalobce propouštět lidi a ukončit činnost firem. V důsledku trestního stíhání syn žalobce, ačkoliv chtěl studovat, musel jít pracovat, aby podporoval rodinu. Otec se v průběhu trestního stíhání sice vracel do různých zaměstnání, ale hodně často byl nemocen. V době trestního stíhání žalobce byl v depresi, nespal, došlo ke zhoršení jeho sexuálního apetitu. Svědek potvrdil, že žalobce plánoval se svou přítelkyní dítě, cožpak nešlo jak z hlediska psychologického, tak finančního s tím, že nyní už jsou na dítě staří. Z žalobce jako pozitivního člověka se stala troska. Po skončení trestního stíhání u žalobce zůstal plný invalidní důchod, žalobce fakticky nepracuje, depresi má stále. Trestní stíhání způsobilo odcizení v rodině, kdy otec na své děti neměl čas. Po skončení trestního stíhání došlo k určité úlevě, ale kdyby nebylo trestní stíhání, život mohl být jinde. Žalobce v průběhu trestního stíhání bral [REDACTED] [REDACTED]. Svědek se snažil žalobce podpořit, však žalobce byl člověkem vyhořelým a podpora byla těžká.
7. Z výslechu svědkyně B. [REDACTED] J. [REDACTED] – dcery žalobce soud zjistil, žalobce před trestním stíháním jezdil každý rok na dovolenou na několik týdnů k moři, provozovali vodní sporty, v zimě jezdili do Itálie na hory. Žalobce byl aktivním sportovcem, před trestním stíháním neměl žádné zdravotní problémy, pouze zraněné koleno. Žalobce byl úspěšný podnikatel, měl firmu [REDACTED]. V době, kdy byl vydán odsuzující rozsudek, svědkyně byla [REDACTED] škole. Jak začalo trestní stíhání, přestala rodina kamkoliv jezdit. Otec stále seděl v papírech u

počítače, moc nespal. V noci chodil po pokoji, byl neustále ve stresu. K ukončení dovolených došlo z důvodu, že jednak žalobce byl na tom špatně psychicky a z důvodu finančních. [REDAKCE]

[REDAKCE] Svědkyně studuje na lékařské fakultě, proto má za to, že [REDAKCE] a velký podíl na tom má stres. Žalobce začal kouřit. Před trestním stíháním nebral žádné léky. Svědkyně věděla, že v době trestního stíhání byla u něho zjištěna [REDAKCE] která byla zjištěna asi 10 let zpátky od doby jejího výslechu. Zpočátku léky nezabíraly. S [REDAKCE] jsou spojeny další nežádoucí účinky. Rovněž v době trestního stíhání začal navštěvovat psychiatra. S přítelkyní, která byla o 10 let mladší, chtěli mít spolu dítě, což však nešlo z toho důvodu, jak by se to finančně zvládlo, nyní už je na dítě pozdě. Ani žalobce nebyl naladěný na to, aby měl další děti s ohledem na trestní stíhání. Otec celou rodinu finančně zajišťoval, zdravotní a psychický stav žalobce se zhoršil v době, kdy byl vyhlášen odsuzující rozsudek. Asi po dobu dvou let se řešilo odvolání, v té době to byl nejhorší. Psychický a fyzický stav žalobce je lepší, než byl v průběhu největšího stresu, ale celé trestní stíhání, jaksi žalobce použilo. Před trestním stíháním se v rodině řešily dovolené, v době trestního stíhání se pak řešily existenční otázky.

8. Z výslechu L [REDAKCE] S [REDAKCE] (v době vydání rozsudku již manželky žalobce) soud zjistil, že je přítelkyní žalobce od roku 1999. Před trestním stíháním byl žalobce velmi společenský, veselý, s dosti přáteli, zdravý, sportoval, rybařil. Trestním stíháním začaly u žalobce [REDAKCE] nechtěl vidět přátele. Nechtěl vidět ani rodinu. Začal mít [REDAKCE] což předtím neměl. Před trestním stíháním nebral žádné léky a s ničím se neléčil. V průběhu doby se to začalo zhoršovat ještě více, když žalobce přestal věřit ve spravedlnost, měl pocit, že nemá šanci vyhrát. Zpočátku bral léky [REDAKCE] Vše měl hodně psychické a z nervů alespoň, tak to tenkrát lékaři říkali. Svědkyně plánovala se žalobcem děti, když přišlo trestní oznámení, tak si řekli, že počkají s tím, že nevěděli, jak by to zvládli finančně. Teď už děti asi mít nebudou. Rodina se snažila žalobce podpořit s tím, že ten s ní nechtěl moc mluvit a přemýšlel, jak celou věc vyřešit. Žalobci se sice ulevilo zprošťujícím rozsudkem, ale psychicky na tom pořád není dobře. Trestní stíhání žalobce nevyvolalo žádnou závislost týkající se alkoholu, drog, či jiných látek, ale přestal fyzicky hýbat, začal trochu přibývat na váze. Ke ztrátě přátel došlo v době trestního stíhání z důvodu, že žalobce nechtěl nikoho vidět. Invalidní důchod v srpnu 2008 byl žalobci přiznán z důvodu [REDAKCE] Postupem doby by v době trestního stíhání žalobce skončil s podnikáním s tím, že vždy, když se blížil soud, tak onemocněl. Svědkyně si nepamatovala, kolik vystřídal zaměstnání v době trestního stíhání.

9. Z výslechu svědka [REDAKCE] M [REDAKCE] H [REDAKCE] soud zjistil, že žalobce se u svědka léčí se [REDAKCE] kdy žalobce byl doporučen ke svědkovi obvodním lékařem pro [REDAKCE] Na začátku sledování u žalobce [REDAKCE] relativně dobrá, žalobce byl léčen tabletami, což je obvyklý způsob [REDAKCE] Postupně docházelo ke zhoršení [REDAKCE] a žalobce sděloval svědkovi, že má starosti se soudy, které ho stresují. To mohlo vést ke zhoršení [REDAKCE] Stresové situace jsou jednou z příčin, které mohou vést ke zhoršení [REDAKCE] léčba nyní k dispozici. [REDAKCE] což je nejintenzivnější léčba, jaká může být použita. Byl zkoušen i jiný typ léčby, když [REDAKCE] nebyla dlouhodobě uspokojivá a docházelo tam k výkyvům, které se zdály souviset se stresem. Pacient se zlepšoval, když měl dovolenou, a když neměl žádné starosti, alespoň tak měl svědek dojem, ale samozřejmě to nesledoval úplně pečlivě, kdy docházelo k nějakým soudním jednáním. K přechodu [REDAKCE] došlo někdy na přelomu let 2009 a 2010, kdy byl [REDAKCE] což je doba asi dvou až třech měsíců, tedy relativně krátká doba. U žalobce se jedná o [REDAKCE] Žalobce se takhle k lékaři dostal někdy v roce 2008 již [REDAKCE] Na vzniku [REDAKCE] se podílí více faktorů, tedy nejen stres. Žalobce měl nadváhu prvního stupně, rovněž druhým rizikovým

faktorem bylo, že maminka žalobce měla [redacted]. Zde byla jiná skutečnost, že [redacted] vznikla relativně v mladém věku, kdy v této souvislosti pravděpodobně hrál roli i stres a neobvyklé bylo to, že žalobcovo tělo nereagovalo na léčbu. Nejhorší situace byla v letech 2013-15, kdy se nedařilo vylepšit [redacted]. Nyní se jeho stav zlepšil, je to asi po dobu roku, roku a půl. Svědkovi bylo známo, že žalobce je ještě léčen po stránce psychiatrické, pro problémy s dlouhodobým stresem, rovněž měl svalové křeče, které mohly být určitým dílem spojeny [redacted] ale svědek se domnívá, že tam byl spíše psychický podíl. A rovněž byl žalobce léčen pro [redacted]. Svědek uvedl, že trestní stíhání mělo určitý vliv na [redacted] nemohl se vyjádřit k tomu, zda trestní stíhání mělo vliv na [redacted] u žalobce. Na [redacted] u žalobce působilo více faktorů, a to dědičnost, obezita a trestní stíhání. Pokud by chyběl jeden z faktorů, například trestní stíhání, zda by to mělo vliv, mohlo dojít ke vzniku [redacted] později, stres je velmi silný faktor. Dieta pak může mít vliv na léčbu [redacted].

10. Z výslechu [redacted] I. Ž [redacted] soud zjistil, že žalobce byl jeho pacient v roce [redacted] kdy svědek pracoval privátně jako psychiatr [redacted]. Byl doporučen k jeho osobě s tím, že se u něho mělo jednat o svalovou fascikulaci, tedy stahování příčně pruhovaných svalů. Svědek si již nepamatoval přesně, kde to bylo, zda na břicho nebo na ruce. Žalobce ukazoval svědkovi záběry na mobilním telefonu, avšak svědek je přesně neviděl. Svědek naordinoval žalobci léky – [redacted] a rovněž léky na zlepšení nálady. Zároveň probíhalo souběžně vyšetřování somatickými lékaři, kdy vyšetřování nebylo uzavřeno s výsledkem. Příčiny nebyly vysvětleny. Svědek se domnívá, že zřejmě nenaplnil představy pacienta, když žalobce neměl představu, že by byl duševně nemocný. Ze strany svědka byla diagnostikována psychická nemoc, kdy si netroufá to takto nyní diagnostikovat, neboť vykazoval pro pojišťovnu nemoc jako poruchu přízpusobení, avšak nedělal žádné psychologické vyšetření. Příčiny jeho zdravotního stavu, se kterými v roce 2010 žalobce přišel za svědkem, je pak široká škála
11. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu -Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví předloženého soudu 11. 1. 2021 z oboru psychiatrie a diabetologie, kdy úkolem znaleckého ústavu bylo zodpovědět dotazy, zda výlučnou příčinou [redacted] bylo trestní stíhání žalobce, zda příčinou psychiatrického onemocnění žalobce, bylo trestní stíhání, zda psychiatrické onemocnění nějakým způsobem mohl ovlivňovat [redacted] a naopak, zda [redacted] měl vliv na sexuální život žalobce, zda psychiatrické onemocnění žalobce mělo vliv na jeho sexuální život. Ředitel znaleckého ústavu pak stanovil znalecký kolektiv, a to 2 posudkové lékaře MUDr. Jana Boháče a MUDr. Ladislava Briganta, MUDr. Magdalenu Lejskovou jako [redacted] MUDr. Martinu Kašpárkovou jako psychiatra a doc. MUDr. Edvard Ehlera, CSc. jako neurologa. Z výpisu zdravotnické dokumentace znalecký ústav zjistil, že z lékařské zprávy ze dne 15. 9. 2005 byla zjištěna [redacted]. Rovněž z lékařské zprávy vyplynulo, že sama matka žalobce měla od 40 let [redacted]. Z lékařské zprávy [redacted]. N [redacted] ze dne 22. 3. 2010 vyplynulo, že žalobce od počátku roku 2007 má pocit křečí a záškubů v dolních končetinách v lýtkách, ojediněle i na trupu, dehydratace to zhorší. Bere [redacted]. Zatím bez efektu na psychiku i fascikulace. V červnu 2008 [redacted]. Z lékařské zprávy [redacted]. O [redacted] z psychiatrické a psychoterapeutické ordinace [redacted] vyplynulo ze závěru ze dne 13. 3. 2013, že žalobce byl vyšetřen po autonehodě na podzim roku 2012 se závěrem [redacted] je patrná i premorbidně daná emoci labilita, pravděpodobně v souvislosti [redacted] 13. 5. 2013 přetrvává [redacted] nesoustředěnost a nadměrná únavnost, diagnostikována [redacted] upravena dávkami [redacted]. Z ambulantních vyšetření profesorem [redacted] M [redacted] H [redacted] a z jeho zpráv zjištěno, že dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Gustová

10. 10. 2006 byl doporučen pro [redacted] byla poprvé před 10 lety, přechodně [redacted] Zde bylo uváděno, že matka má [redacted] od 35 let. Z předložených zpráv pak znalci zjistili, že u žalobce je pozitivní rodinná anamnéza, matka má [redacted] od svých 35 let, u žalobce jsou první zmínky [redacted] uváděny již ve zprávě z 15. 9. 2005, ve zprávě [redacted] H [redacted] z 10. 10. 2006 je uvedeno, že [redacted] poprvé před 10 lety. Prakticky ve všech [redacted] zprávách se uvádí [redacted] V dekurzu praktické lékařky 21. 9. 2006 uvedeno, že [redacted] hodnoty neuspokojivé, před dvěma týdny mu došly léky, nebral je. Podle údajů ve zdravotnické dokumentaci byla [redacted] již před podáním trestního oznámení v říjnu 2006 stejně tak i po skončení trestního stíhání a po vynesení zprošťujícího rozsudku v roce 2013, jak vyplývá z opakovaných biochemických vyšetření. Lze uzavřít, že žalobce dlouhodobě nedodržel stanovená režimová opatření, nedošlo u něj k poklesu tělesné hmotnosti ani k úpravě biochemických parametrů. Jak vyplývá ze zprávy [redacted] M [redacted] H [redacted] ze dne 23. 2. 2010, byly během hospitalizace, kdy byl dodržován léčebný režim, hodnoty [redacted] tedy prakticky normální hodnoty, po propuštění opět velmi [redacted] Ta trvala i po zprošťujícím rozsudku a vedla ke zvýšení stupně invalidity v roce 2014. Z hlediska psychiatrického je uvedena souvislost potíží se soudním jednáním ve zprávě [redacted] Ž [redacted] ze dne 6. 4. 2010. Podle kontrol u [redacted] O [redacted] v psychiatrické a psychotherapeutické ordinaci, žalobce byl vyšetřen po autonehodě na podzim roku 2012 se závěrem [redacted] jako traumatizující událost zde uvedena autonehoda v roce 2012, žalobce je osobností [redacted] Při kontrole 24. 6. 2013, tedy po zprošťujícím rozsudku je uváděna úporná fixace na tělesné příznaky po autonehodě, soudní proces není vůbec zmiňován. Žalobce 29. 4. 2014 uznán invalidní [redacted] [redacted] Dle závěru znaleckého ústavu [redacted] byl přítomen již před zahájením trestního stíhání, jeho příčinou byly jednak dědičné faktory, jednak obezita a další metabolické poruchy. Příčinou uznání invalidity [redacted] Za znalecký ústav závěry při jednání svým výsledkem MUDr. Jan Boháč stvrdil. Znalec vyloučil, že by psychiatrické onemocnění žalobcem bylo způsobeno výlučně trestním stíháním jeho osoby, a to z toho důvodu, že psychiatrické obtíže setrvali i po skončení trestního stíhání, kdy ošetřující psychiatr jako hlavní zevní stresor označil autonehodu v srpnu 2012. Obecně stres je možno považovat a může mít vliv [redacted], ale v době, kdy žalobce měl již osvobozující rozsudek, dalo se spíše předpokládat, že mělo dojít ke zlepšení [redacted] s tím, že hlavní stresor by měl odeznít. Z [redacted] zpráv vyplynulo, že [redacted] bylo dosaženo pouze v situaci, kdy byl žalobce hospitalizován, tedy byl zde zvýšený dozor i z hlediska příjmu stravy a léčby, kdy z lékařských zpráv i laboratorních vyšetření vyplývá, že hodnoty [redacted] a to vlastně vedlo k tomu, že došlo k uznání invalidity [redacted] V době hospitalizace se pak [redacted] Z výsledků pak vyplývá jednoznačně, že kdyby byl dodržován komplex všech opatření, došlo by k stabilizaci jeho stavu ve vztahu [redacted] Jeho onemocnění [redacted] by se s velkou pravděpodobností vyvíjelo stejně i v případě, kdyby trestní stíhání nebylo, když [redacted] druhého stupně, který má žalobce, je celkovém [redacted] [redacted] Znalec dospěl k závěru, že výlučnou příčinou psychiatrického onemocnění nebylo trestní stíhání žalobce, což potvrdil při své výpovědi před soudem, dle znalců pak hlavní stresor byla nehoda v srpnu 2012, s tím, že psychické problémy přetrvávaly i po tom, co trestní stíhání skončilo. Je pravdou, že žalobce měl dříve historické reakce, fascikulace svalů, tedy záchvěvy drobných svalů jsou udávány delší dobu, kdy některými lékaři byly dávány do souvislosti [redacted] ale toto se moc nepotvrdilo. Je pravdou, že žalobce měl potíže psychiatrického rázu, psychiatra navštěvoval, užíval běžnou [redacted] léčbu. Neměl však žádné duševní poruchy, neměl přítomnost poruchy myšlení, vnímání ve smyslu

halucinací nebo bludů. Znalec nepochybnil, že žalobce byl v psychiatrické péči od roku 2009. Znalec pak poukázal na skutečnost, že [redacted] Ž [redacted] v první zprávě dával poruchu přízpusobením se somatickými komponentami jako poruchu osobnosti při [redacted] Tedy byla dávána spíš do souvislosti se základním onemocněním [redacted] než s nějakými zevními stresory. Zevní stresory se objevily až ve zprávě ze dne 6. 4. 2010, kdy žalobce referuje potíže se soudy. Samo chronické onemocnění, jako je [redacted] může mít vliv na psychiku zejména, pokud se projevuje nějakým omezováním životním stylu. Nebo pokud ten pacient cítí nemoc jako invalidizující nebo nějakou méněcennost nebo něco takového, tak samozřejmě chronické onemocnění na psychiku obecně má vliv. Každé chronické onemocnění představuje pro nositele určitou psychickou nálož. Znalci pak vycházely z údajů ošetřujících psychiatrů, kteří žalobce měli v péči delší dobu a mohli vývoj lépe popsat než ti psychiatři, kteří podávali jednorázové zprávy. Závěry znaleckého posudku, byť je žalobce zpochybňoval, soud hodnotil jako velmi kompaktní a podložené zdravotní dokumentací žalobce, když při výslechu zástupce znaleckého ústavu odůvodnil závěry posudku, ozřejmil z jakých skutečností při svých závěrech vycházeli, v tomto směru závěry znaleckého posudku nebyly zpochybňeny. Slyšený znalec jako zástupce znaleckého ústavu svým vzděláním všeobecného lékařství a jako posudkový lékař byl schopen odpovědět na všechny otázky. Z těchto důvodů soud nevyhověl návrhu žalobce na revizní znalecký posudek a výslech ostatních lékařů, kteří zpracovávali společně znalecký posudek.

12. V řízení dále bylo prokázáno, že od 31. 8. 2008 žalobce měl částečný invalidní důchod pro onemocnění [redacted] (výslechem svědkyně S [redacted]).
13. Žalobce byl léčen od roku 2009 pro psychické problémy, kdy mu byl medikován [redacted] V roce 2010 pak sdělil psychiatrovi svoji situaci se soudy bez bližších podrobností dle zprávy lékaře (prokázáno zprávou [redacted] I [redacted] Ž [redacted] ze dne 22. 9. 2009, 6. 4. 2010, 12. 10. 2013). Žalobce byl rovněž vyšetřen [redacted] J [redacted] S [redacted] který ve své zprávě z 1. 12. 2016 uzavřel [redacted] jiných skutečností z této zprávy soud nezjistil (prokázáno zprávou [redacted] J [redacted] S [redacted] z [redacted] ze dne 10. 11. 2016). Z nálezu [redacted] L [redacted] J [redacted] vydaného na žádost pacienta ze dne 22. 3. 2018 soud zjistil, že žalobce je v psychiatrické ambulanci od roku 2009 pro svalové záškuby, s tím, že stav se zhoršuje v období probíhajících soudů. Diagnóza byla uzavřena jako [redacted] a (prokázáno lékařskou zprávou L [redacted] J [redacted] ze dne 22. 3. 2018).
14. Soud má dále za prokázané, že žalobce dlouhodobě trpí [redacted] zároveň jsou zde neurologické obtíže typu [redacted] problémem jsou opakované stresy, před měsícem autonehoda. Subjektivně jsou udávány stresy, jinak bez větších subjektivních potíží. Závěr lékař je v [redacted] (prokázáno zprávou – nálezem [redacted] H [redacted] ze dne 23. 2. 2010, 26. 6. 2012, 2. 4. 2013). Profesor [redacted] M [redacted] H [redacted] ve své zprávě dne 8. 11. 2016 opětovně uvedl, že [redacted] nejsou příliš dobré, problémem jsou opakované stresy vedoucí ke [redacted] (prokázáno zprávou ze dne 8. 11. 2016). [redacted] H [redacted] podal zprávu dne 2. 2. 2018 ve vztahu k žalobci k jeho [redacted] kde byl sdělen přehled anamnéz od roku 2008 do roku 2. 2. 2018. Došlo k vývoji nemoci, kdy v roce 2008 byl podáván občasný třes, nadměrné pocení, bolesti hlavy a poruchy spánku - sledován souběžně na neurologii a ortopedii pro svalové záškuby zejména na dolních končetinách. Koncem roku 2008 [redacted] Po celou dobu jeho léčby s tím, že jako velmi

pravděpodobně byla potencionována stresem z trestního stíhání a trestního soudu. V roce 2014 pro dlouhodobou pracovní neschopnost byl pacientovi přiznán [redacted] invalidní důchod. [redacted] (prokázáno ambulantní lékařskou zprávou ze dne 2. 2. 2018).

15. Žalobce ukončil svůj pracovnípoměr u společnosti [redacted] dne 31. 12. 2010 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (prokázáno dohodou o rozvázání pracovního poměru ze dne 31. 12. 2010). Stejně tak byl rozvázn pracovní poměr žalobce u společnosti [redacted] dne 31. 12. 2010 (prokázáno dohodou o rozvázání pracovního poměru ze dne 31. 12. 2010). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pak žalobce dohodou rozvázn pracovní poměr u společnosti [redacted] dne 12. 11. 2013 (prokázáno dohodou o rozvázání pracovního poměru ze dne 12. 11. 2013).

16. [redacted] R [redacted] B [redacted] ve zprávě ze dne 9. 2. 2018 pak uzavřel, že pacient dlouhodobě sledován na [redacted] oddělení se založením karty 15. 5. 2007 pro [redacted] zejména [redacted] [redacted] Později velmi pravděpodobnosti v souvislosti s psychiatrickým nálezem [redacted] z faktoru trestního stíhání (prokázáno zprávou [redacted] B [redacted] ze dne 9. 2. 2018).

17. S ohledem na shora uvedené soud má za prokázaný následující skutkový stav: Proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání pro spáchání trestného činu podvodu, spáchaného ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2, § 250 odst. 1, trestního zákona, částečně dokonatého a částečně ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona dne 3. 7. 2008. Dne 20. 5. 2011 byl žalobce nepravomocně uznán vinným a byl mu uložen trest odnětí svobody v délce 5 let. K odvolání žalobce byl později rozsudek nadřízeným soudem zrušen a později dne 20. 2. 2013 byl ve věci vyhlášen zprošťující rozsudek. Zprošťující rozsudek nabyl právní moci 13. 1. 2014. Trestní stíhání vůči žalobci tak trvalo 5 let a 6 měsíců. Před trestním stíháním (před 3. 7. 2008) žalobce byl společenský, sportoval, věnoval se podnikání a dětem. V době trestního stíhání žalobce byl ve stresu, přibral, byl nevrlý a utnul veškeré kontakty s přáteli, před rodinou se uzavřel. Před trestním stíháním se v rodině řešily dovolené, v době trestního stíhání se řešily existenční otázky. V průběhu trestního stíhání žalobce měl různá zaměstnání, ale hodně často byl nemocen. V době trestního stíhání žalobce byl v depresi, nespál, došlo ke zhoršení jeho sexuálního apetitu, [redacted] Žalobce plánoval se svou přítelkyní před trestním stíháním dítě, tyto plány byly změněny z důvodu finančních a jeho zdravotního stavu. Po skončení trestního stíhání došlo pouze k určité úlevě. [redacted] žalobce trpěl již před zahájením trestního stíhání, [redacted] byla [redacted] již před podáním trestního oznámení v říjnu 2006 stejně tak i po skončení trestního stíhání a po vynesení zprošťujícího rozsudku v roce 2013. Stresové situace jsou jednou z příčin, které mohou vést ke zhoršení [redacted] Žalobce dlouhodobě nedodržoval stanovená režimová opatření, nedošlo u něho k poklesu tělesné hmotnosti ani k úpravě biochemických parametrů. Trestní stíhání tak samo o sobě [redacted] nezhoršilo, když během hospitalizace v době trestního stíhání v nemocnici, kdy byl dodržován léčebný režim, hodnoty [redacted] byly prakticky normální, po propuštění byla opět velmi neuspokojivá [redacted] Žalobce byl 29. 4. 2014 uznán invalidním [redacted] Příčinou [redacted] byly jednak dědičné faktory, [redacted] Žalobce měl svalové křeče, které mohly být určitým dílem spojeny [redacted], ale mohl tam být i psychický podíl. Trestní stíhání mohlo mít určitý vliv na špatnou [redacted] Znalecký ústav vyloučil, že by [redacted] žalobcem bylo způsobeno trestním stíháním jeho osoby, a to z toho důvodu, že psychiatrické obtíže setrvali i po skončení trestního stíhání, kdy ošetřující psychiatr jako hlavní zevní stresor označil autonehodu v srpnu 2012. Jeho onemocnění

by se s velkou pravděpodobností vyvíjelo stejně i v případě, kdyby trestní stíhání nebylo, když který má žalobce je je to choroba, která urychluje výlučnou příčinou psychiatrického onemocnění nebylo trestní stíhání žalobce, dle znalce pak hlavní stresor byla nehoda v srpnu 2012, s tím, že psychické problémy přetrvávaly i po tom, co trestní stíhání skončilo, což potvrdily i výslechy příbuzných. Žalobce měl dříve historické reakce, fascikulace svalů. Znalec nepochybně, že žalobce byl v psychiatrické péči od roku 2009. Neměl však žádné duševní poruchy. Znalec pak poukázal na skutečnost, že Ž v první zprávě dával poruchu přizpůsobení se somatickými komponentami jako poruchu osobnosti Tedy byla dávána spíš do souvislosti se základním onemocněním než s nějakými zevními stresory. Zevní stresory se objevily až ve zprávě ze dne 6. 4. 2010, kdy žalobce referuje potíže se soudy. Samo chronické onemocnění, jako je může mít obecně vliv na psychiku. Žalobce ukončil v době trestního stíhání svoje pracovníprávní poměry u zaměstnavatelů na základě dohod o rozvázání pracovního poměru, pro trestní stíhání s ním nebyl ukončen pracovní poměr.

18. Podle ustanovení § 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „OdpŠk“) odpovídá stát za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
19. Podle ust. § 5 OdpŠk stát odpovídá za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež je vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.
20. Dle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
21. Dle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
22. Podle ustanovení § 13 odst. 1 OdpŠk je nesprávným úředním postupem také porušení povinnosti učinit úkon anebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má dle odst. 2 citovaného ustanovení ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
23. Podle ustanovení § 31a OdpŠk, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo podle § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobily odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Gustová

24. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), b) § 7 odst. 1, § 8, § 13 odst. 1 a § 31a OdpŠk, když se žalobce po žalované domáhal odškodnění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou trestního řízení vedeného proti žalobci v částce 135 000 Kč, odškodnění za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí vydané v trestním řízení ve výši 4 865 000 Kč a náhradu škody na zdraví ve výši 7 000 000 Kč a to jednat v částce 6 900 000 Kč na ztížení společenského uplatnění a dále v částce 100 000 Kč na bolestném.
25. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen byl částečně tak, že žalovaná shledala existence nezákonného trestního stíhání, za což vyslovila omluvu, jinak nároku nevyhověla. Věc mohla být tak projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona OdpŠk).
26. Objektivní odpovědnosti za škodu (resp. nemajetkovou újmu) z nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu se stát nemůže zprostit, jestliže jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) nezákonné rozhodnutí, 2) vznik škody či nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy. Existence všech těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.
27. Ve vztahu k požadavku odškodnění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou trestního řízení vedeného proti žalobci v částce 135 000 Kč s ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení a zjištěný skutkový stav se soud zabýval v první řadě otázkou, zda v průběhu trestního řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu, konkrétně k porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Délku řízení je nutné ve světle judikatury Evropského soudu pro lidská práva hodnotit jako nepřiměřenou, pokud délka řízení neodpovídá složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávaného případu a zároveň spočívá v příčinách vzniklých z působení samotného státu, v tomto případě soudu, nikoliv účastníků řízení. Celkově ve svých rozhodnutích Evropský soud pro lidská práva upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Průtah v určité fázi řízení lze tolerovat, pouze však za předpokladu, že celková doba řízení není nepřiměřená. Při posuzování přiměřenosti délky řízení je nutno vzít v úvahu dvě složky práva na spravedlivý proces, totiž právo účastníka, aby jeho věc byla projednána a rozhodnuta v přiměřené době a zároveň obecný požadavek, aby v řízení bylo postupováno v souladu s právními předpisy a byla zajištěna spravedlivá ochrana účastníků. Již z tohoto důvodu není možné vycházet z abstraktní, předem dané doby řízení, která by z pohledu § 31a OdpŠk, popř. čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované ve Sbírce zákonů jako sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí, pod č. 209/1992 Sb., dále jen „Úmluva“) mohla být pokládána za přiměřenou. Je třeba přihlížet ke konkrétním okolnostem individuálního případu (srov. Stanovisko).
28. Při posuzování této otázky se soud zabýval jednak celkovou délkou řízení a jednak tím, zda v průběhu výše uvedeného řízení došlo k průtahům ve vyřizování věci. Celková délka řízení byla ve vztahu k žalobci 5 let a 6 měsíců (od 3. 7. 2008 - doručení usnesení o zahájení trestního stíhání do právní moci do 13. 1. 2014- do právní moci zprošťujícího rozsudku). Dobu prověřování před samotným zahájením trestního stíhání nelze zahrnout do celkové doby trestního stíhání, když časově nespadá do tohoto období, ale předchází mu. Po skutkové stránce se nejednalo o extrémně složitou věc, v trestní věci byly 2 obvinění, tvrzené jednání mělo splňovat trestný čin podvodu spáchaného ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2, § 250 odst. 1, trestního zákona, částečně dokonatého a částečně ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, kterého se měli dopustit obvinění dopustit ve 21 případech. Meritorně bylo ve věci rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy, soud prvního stupně rozhodoval dvakrát, soud druhého stupně rozhodoval jednou. Co do chování žalobce, jeho chování k délce řízení nikterak nepřispělo. Ve

vztahu k postupu OČTŘ před podáním obžaloby nebylo zjištěno žádné delší období nečinnosti, ze strany soudu prvního stupně byla delší lhůta k vypracování rozsudku v délce 7 měsíců (od 20. 5. 2011 do 4. 1. 2012), ve vztahu k druhému rozsudku prvního stupně byla tato lhůta téměř 11 měsíců (od 20. 2. 2013 do 2. 1.2013). Tyto doby na vypracování rozsudku soud shledal již za nepřiměřené, když se nejednalo o věc, kde by byl větší počet obviněných, domnělých poškozených či rozsáhlejší tvrzená trestná činnost, která by vyžadovala takovou lhůtu pro vypracování písemného vyhotovení rozsudku. V tomto směru minimálně v rozsahu jednoho roku došlo na straně soudu k nečinnosti. Nelze opominout, že se jednalo o trestní věc, kde řízení již ze své podstaty má vyšší význam řízení pro jeho účastníka, pokud se jedná o otázku viny a trestu.

29. V souladu s ustálenou judikaturou Evropského soudu pro lidská práva soud zhodnotil řízení globálně, celou jeho délku a dospěl k tomu, že žaloba je důvodná, když řízení ve svém souhrnu trvalo nepřiměřeně dlouho i přes svoji určitou složitost po procesní i skutkové stránce, a to z důvodu délky řízení v rozsahu 5 let 6 měsíců, která neodpovídala celkové právní, skutkové a procesní složitosti, přičemž řízení bylo zatíženo nečinností ze strany soudu. Z těchto důvodů dospěl soud k závěru, že délka řízení nebyla přiměřená.
30. Dále se soud zabýval otázkou, zda vznikla v osobnostní sféře žalobce nemajetková újma. Evropský soud pro lidská práva ve své judikatuře vychází z vyvratitelné domněnky, že nepřiměřená délka řízení znamená pro stěžovatele morální újmu a žádné důkazy v tomto ohledu zásadně nevyžaduje, neboť újma vzniká samotným porušením práva (srov. Stanovisko). Vzhledem k tomu, že žalovaná ani netvrdila, že by žalobci újma nevznikla, soud vyšel z výše uvedené právní domněnky a vzal vznik újmy na straně žalobce za prokázaný.
31. Konečně se pak soud zabýval tím, zda je dána příčinná souvislost mezi nepřiměřenou délkou řízení a vznikem nemajetkové újmy na straně žalobce. Vzhledem k tomu, že Stanovisko (resp. judikatura Evropského soudu pro lidská práva) vychází z toho, že právě nepřiměřená délka řízení znamená pro stěžovatele morální újmu, neboť tato újma vzniká samotným porušením práva, dospěl soud k závěru, že je dána příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a újmou žalobce.
32. Soud tak konstatoval, že všechny tři kumulativní podmínky pro úspěšnost žaloby o náhradu nemajetkové újmy proti státu jsou splněny. S ohledem na celkovou délku řízení téměř 5 let a 6 měsíců má zato, že přiměřeným odškodněním nemajetkové újmy nemůže být konstatování porušení práva a žalobci je nutné přiznat finanční odškodnění nemajetkové újmy. Při stanovení výše odškodnění soud postupoval v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu v Brně, a to zejména se Stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu v Brně sp. zn. Cpjn 206/2010 ze dne 13. 4. 2011, kdy se soud domnívá, že je možné za každý rok řízení přiznat částku ve výši 15 000 Kč s tím, že za prvé dva roky tak částku lze přiznat pouze v poloviční výši s ohledem na skutečnost, že během prvních dvou let je tato újma nejnižší a teprve s plynutím času a prodlužováním řízení narůstá. Částku 15 000 Kč soud považuje za adekvátní s ohledem na celkovou délku řízení, která nepřekročila 10 let. Jestliže tedy v posuzované věci trvalo řízení 5 let a 6 měsíců, přiměřené zadostiučinění by odpovídalo přibližně částce ve výši 67 500 Kč. Soud však tuto částku dále modifikoval v souladu s ust. § 31a odst.3 OdpŠk, a to následovně. Přiznanou výši přiměřeného zadostiučinění snížil o 15 % z důvodu procesní složitosti a rozhodování na vícero stupních soudní soustavy (rozhodování o vrácení věci k došetření na dvou stupních soudní soustavy, rozhodování o věci samé na dvou stupních). V důsledku postupu soudu částku již nijak nemodifikoval, když delší dobu vyhotovení rozsudků promítl právě soud do svého závěru o nepřiměřené délce řízení. Z hlediska významu řízení pro žalobce soud částku zvýšil o 20 %, když se jednalo o trestní řízení (rozhodování o vině a trestu), kdy z hlediska typu řízení je dán zvýšený zájem účastníka na urychleném rozhodnutí ve

věci. Po modifikaci shora uvedené soud dospěl k závěru, že žalobci přísluší odškodnění za nemajetkovou újmu za nepřiměřenou délku trestního stíhání částka 70 875 Kč. Z těchto důvodů soud nároku na odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku trestního stíhání částečně vyhověl a co do zbytku v částce 64 125 Kč pak požadavek zamítl.

33. Ve vztahu k odškodnění za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí vydané v trestním řízení ve výši 4 865 000 Kč bylo prokázáno, že usnesením Policie České republiky sp. zn. [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání trestného činu podvodu, spáchaného ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2, § 250 odst. 1, trestního zákona, částečně dokončeného a částečně ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona. Dne 21. 2. 2013 byl žalobce zproštěn žaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je tak nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001). Ostatně v tomto směru mezi účastníky ani nebylo sporu, když žalovaná uznala existenci nezákonného rozhodnutí, za něž se i žalobci omluvila.
34. Ve vztahu k odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 4 865 000 Kč i zde existence nezákonného rozhodnutí, vznik nemajetkové újmy a příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném. Bylo na žalobci, aby v řízení tvrdil a prokázal nejen existenci nezákonného rozhodnutí, ale i skutečnost, kterou lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, jež způsobilo vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s touto skutečností. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek (dále též jako „rozhodnutí R 67/2016“)].
35. Obecně je možné konstatovat, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život stíhané osoby, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. náleží Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).
36. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že nezákonným trestním stíháním došlo k zásahu do práv žalobce na jeho osobní a rodinný život. Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újme došlo. Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu, za který bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 5 – 12 let. Žalobce v minulosti nebyl trestán, dalo se očekávat uložení trestu při dolní hranici trestní sazby, (k čemuž i nepravomocně prvním rozsudkem došlo), dalo se předpokládat uložení nepodmíněného trestu s ohledem na výši škody v částce přes 15 milionů Kč. Trestní stíhání trvalo po dobu 5 let a 6 měsíců, což je poměrně dlouhá doba vzhledem ke stavu jisté nejistoty, po kterou byl žalobce ohledně výsledku řízení udržován, a po kterou trvaly

následky trestního stíhání v jeho osobnostní sféře. Povaha trestné činnosti, pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla nepůsobí značné společenské odsouzení stíhaného jako je tomu například u trestných činů násilné povahy či vzniklých v souvislosti s veřejnou funkcí. S ohledem na hrozbu možného vysokého trestu odnětí svobody, délku období nejistoty a povahu trestné činnosti je nutné dospět k závěru, že zadostiučinění za nemajetkovou újmu má být poskytnuto v penězích, neboť čím vyšší trest poškozenému v trestním řízení hrozí, a čím déle trestní řízení trvá, tím vyšší je jeho újma.

37. Forma a finanční výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Výslechem rodinných příslušníků, jejichž výpovědi spolu určitým způsobem korespondovaly a soudem byly hodnoceny jako převážně věrohodné, byť částečně byly ovlivněny vztahem k žalobci a snahou pomoci žalobci v rámci soudního řízení, (všichni svědci negovali jakékoliv zdravotní problémy žalobce před trestním stíháním, což bylo v rozporu s lékařskou dokumentací týkající se žalobce, z níž vycházel znalecký ústav a z níž vyplynulo, že žalobce se již před svým trestním stíháním léčil [redacted]; jakož i výpověď syna žalobce o nižším sexuálním apetitu žalobce za situace, že svědek tvrdil uzavření žalobce do sebe a odtažení od rodiny, což je v rozporu s tím, aby se svědek svému dítěti svěřoval se svým intimním životem), přesto v souladu s listinnými důkazy, jakož i výpovědi [redacted] H [redacted] (jeho výpověď soudem hodnocena jako velmi věrohodná a objektivní) bylo prokázáno, že trestní stíhání v žalobci vyvolalo značný stres, nervozitu, odtažení od rodiny, uzavření do sebe, žalobce neměl zájem mít dalšího potomka z důvodu nejistoty ohledně výsledku trestního stíhání. Vlivem trestního stíhání žalobce přestal komunikovat se svým okolím, trestní stíhání mělo vliv na jeho psychiku, nemohl spát a mohlo se určitým dílem podílet i na [redacted]. Trestní stíhání žalobce mělo vliv na jeho psychický stav, žalobce bral [redacted]. Žalobce nebyl schopen se věnovat svým podnikatelským aktivitám. Před trestním stíháním byl žalobce společenský, který se věnoval dětem, sportu. K ukončení jeho pracovních poměrů v době trestního stíhání došlo vždy na základě dohody se zaměstnavatelem pro jeho zdravotní stav, nikoliv z důvodu jeho trestního stíhání.
38. Výše zadostiučinění přiznaná dle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. na náhradě nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznanému v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných věcích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhradu nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovně právních vztazích a podobně). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlí, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu (srov. v tomto směru rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, vydaném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, 6/2016 pod R 67/2016).
39. Soud při stanovení výše odškodnění vycházejíc z rozhodnutí Nejvyššího soudu a snažil se nalézt shodné rysy s jinými rozhodnutími soudu v obdobné věci. Žalobce ve vztahu k odškodnění

nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání sdělil jeden případ ke srovnání, a to případ osoby A [redacted] V [redacted] který byl stíhán se žalobcem pro stejné skutky s tím, že mu bylo přiznáno odškodnění na nemajetkové újme za nezákonné trestní stíhání ve stejné délce ve výši 50 000 Kč.

40. Soud vzal dále v úvahu rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. [redacted] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted] kdy byl poškozený stíhán pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákona a hrozila mu trestní sazba až 12 let. Trestní stíhání trvalo 3 roky a 8 měsíců. Poškozenému sice hrozil trest odnětí svobody do stejné horní hranice trestní sazby, na rozdíl od žalobce však byl stíhán pro trestný čin násilného charakteru vůči druhé osobě, který způsobuje mnohem větší společenské odsouzení než trestný čin, pro nějž byl stíhán žalobce. Obdobný zásah soud shledává ve zhoršení rodinných vztahů a zhoršení duševního stavu, kdy musel vyhledat odbornou pomoc. Na rozdíl od případu žalobce srovnávaný případ byl značně medializován. Zde byla výše odškodnění 160 000 Kč. Tento případ je vhodný ke srovnání s věcí žalobce zejména s ohledem na stejnou hrozbu trestu při alespoň trošku obdobných zásazích do osobnostní sféry žalobce, rozdílnost je pak v délce trestního stíhání a skutečnosti, že případ žalobce nebyl medializován.
41. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 4. 2016, č. j. [redacted] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2017, č. j. [redacted] bylo jinému poškozenému přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč za trestní stíhání pro trestný čin pojistného podvodu, stíhanému hrozil trest odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců až 3 léta a trestní řízení trvalo 6 let a 9 měsíců. Nezákonné trestní stíhání mělo vliv na chod jeho rodiny a podnikatelskou činnost poškozeného. Tento případ je vhodný ke srovnání s věcí žalobce zejména na podobné následky v osobnostní sféře žalobce týkající se rodiny a určitého zásahu i do jeho podnikatelských aktivit, kdy nebyl schopen kromě trestního stíhání řešit něco jiného, poškozenému ve srovnávaném případě však hrozil menší trest, naopak jeho trestní stíhání trvalo delší dobu.
42. S ohledem na prokázané skutečnosti při porovnání s případy, které se alespoň v některých shora uvedených kritériích shodovaly s případem žalobce, dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nezákonným rozhodnutím je částka 133 500 Kč. Zároveň však soud zohlednil, že s ohledem na své hodnocení při odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku trestního stíhání, kde soud částku základní (67 500 Kč) zvýšil o 20% (tedy o částku 13 500 Kč) s ohledem na typ řízení a význam řízení pro účastníka, tuto částku odečetl od částky 133 500 Kč, aby nedošlo ke dvojímu odškodnění žalobce (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2813/2011) a dospěl k závěru, že žalobci přísluší na odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání částka 120 000 Kč. Tuto částku považuje za adekvátní s prokázanými zásahy do osobnostních práv žalobce (zásah do rodinných vztahů, osobního života žalobce s nemožností věnovat se něčemu jinému, zhoršenému psychickému stavu) a pro přiznání vyšší částky tak, jak požadoval žalobce, soud neshledal žádné opodstatnění. Požadované odškodnění co do částky 4 745 000 Kč zamítl, když nad částku přiznanou neshledal důvody pro přiznání další částky.
43. Při posouzení nároku na náhradu škody na zdraví (7 000 000 Kč) spočívající v poškození zdraví žalobce [redacted] a [redacted] z důvodu trestního stíhání žalobce se soud zabýval následujícími úvahami. Při přiznání odškodnění ať majetkové či nemajetkové újmy při nutnosti splnění tří základních předpokladů uvedených shora, má soud za prokázanou existenci nezákonného rozhodnutí. Škoda na zdraví může být úspěšně uplatněna pouze za existence příčinné souvislosti mezi škodou a nezákonným rozhodnutím. O vztah příčinné souvislosti se jedná, vznikla-li škoda následkem nezákonného rozhodnutí, tedy je-li nezákonné rozhodnutí a škoda ve vzájemném poměru příčiny a následku a tedy je-li doloženo, že

nebýt nezákonného rozhodnutí (v podobě trestního stíhání), ke škodě by nedošlo. Byla-li příčinou vzniku škody jiná skutečnost, odpovědnost státu za škodu nenastává, kdy příčinou škody může být jen ta okolnost, bez jejíž existence by škodný následek nevznikl (P.Vojtek: Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci, komentář, C.H.Beck, 3. Vydání, str. 66, rok 2012). V řízení bylo prokázáno, že jedinou či převažující příčinou onemocnění [redacted] a [redacted] nebylo samotné trestní stíhání žalobce. Znaleckým posudkem bylo postaveno najisto, že [redacted] u žalobce započala již před trestním stíháním žalobce, na jejím vzniku i průběhu se podílelo více faktorů. Soud nezpochybnuje, ostatně tato skutečnost byla potvrzena výpovědí [redacted] H [redacted] i znale, že trestní stíhání mohlo mít a zřejmě i částečně mělo vliv a podíl na [redacted] avšak znalecký posudek jasně vyvrátil, že trestní stíhání žalobce byl jedinou či hlavní převažující příčinou vzniku tohoto onemocnění. U psychiatrického onemocnění byla situace jiná sice v tom, že bylo prokázáno, že žalobce v době trestního stíhání začal navštěvovat psychiatry. Ošetřující psychiatři stanovovali různé diagnózy u žalobce a dávali vznik jeho problémů do souvislosti s vícero věcmi (základním onemocněním [redacted] autonehodou v roce 2012 a rovněž i s trestním stíháním) Znalec pak vyloučil, že by vznik [redacted] byl zapříčiněn pouze a jedinečně či převážně z důvodu trestního stíhání žalobce, jak bylo odůvodněno samotným znaleckým posudkem i při výslechu zástupce znaleckého ústavu, jehož závěry nebyly zpochybněny žalobcem relevantním způsobem a v soudu nevzbudily žádné pochyby. Ostatně z žádných zpráv psychiatrů ani nevyplývá, že by došlo ke zlepšení psychické situace žalobce po skončení jeho trestního stíhání. Za této situace soudu nezbylo než žalobu v této části zamítnout, aniž by se zabýval oprávněností požadované výše škody na zdraví. Zároveň soud i zohlednil v částce odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní řízení, že trestní stíhání mělo jistě vliv na psychiku žalobce, nikoliv však v takovém rozsahu, že by došlo k poškození jeho zdraví.

44. Z těchto důvodů soud přiznal žalobci částku celkem ve výši 190 875 Kč skládající se z odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku trestního řízení ve výši 70 875 Kč, odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 120 000 Kč (výrok I. rozsudku). Ve zbývajících částech žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).
45. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř. podle poměru úspěchu a neúspěchu, když žalobce požadoval zaplacení částky ve výši 150 000 Kč (za odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku trestního stíhání ve výši 135 000 Kč-kdy v tomto směru do součtu soud dal pouze částku 50 000 Kč jako tarifní hodnotu-v tomto směru blíže srovnaj rozhodnutí NS sp. zn. 30 Cdo 1435/2015, odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 4 865 000 Kč, kdy v tomto směru do součtu soud dal pouze částku 50 000 Kč jako tarifní hodnotu-v tomto směru blíže srovnaj rozhodnutí NS 30 Cdo 1435/2015, náhradu škody na zdraví v částce 7 000 000 Kč, kdy v tomto směru do součtu soud dal pouze částku 50 000 Kč jako tarifní hodnotu-v tomto směru blíže srovnaj rozhodnutí NS 30 Cdo 1435/2015) úspěšný pak byl co do částky 100 000 Kč (soud počítal plný úspěch za odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení a nezákonné trestní stíhání 2x po 50 000 Kč, když výše plnění přiznaná soudem závisela na úvaze soudu dle § 142 odst. 3 o. s. ř.), neúspěšný pak v rozsahu částky 50 000 Kč. Úspěšný byl žalobce v rozsahu 67 %, po odečtení míry neúspěchu v rozsahu 33 % žalobce má právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 34 %. Žalobci vznikly náklady za právní zastoupení dle § 7 Vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále jen „AT“) za 17 úkonů po 7 100 Kč á úkon a 1 úkon počítaný jako ½ úkon ve výši 3 550 Kč á úkon, kdy soud vycházel z tarifní částky, ze které vycházel při poměrování úspěchu žalobce ve sporu 150 000 Kč (1. převzetí věci, 2. sepis žaloby, 3. účast na jednání dne 24. 10. 2016, 4. podání ze dne 11. 1. 2017, 5. účast na jednání dne 23. 1. 2017, 6. účast na vyhlášení rozsudku dne 26. 1. 2017-počítaný jako ½ úkon dle § 11 odst. 2 písm. f) AT, 7. odvolání, 8. podání ze dne 15. 11. 2017, 9. a 10. účast na jednání dne 7. 6. 2018 v době

- od 8:30 do 10: 40 hodin počítaný s ohledem na délku jednání za 2 úkony dle § 11 odst. 1 AT, 11. podání ze dne 29. 6. 2018, 12. účast na jednání dne 18. 10. 2018, 13. účast na jednání dne 4. 2. 2019, 14. účast na jednání dne 1. 4. 2019, 15. účast na jednání dne 3. 6. 2019, 16. podání ze dne 1. 7. 2019, 17. účast na jednání dne 23. 6. 2021, 18. účast na jednání dne 19. 8. 2021. K tomu soud připočetl 18 paušálních náhrad po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT spolu s 21 % DPH, celkem se jedná o částku 156 876,50 Kč. Soud přiznal žalobci 34 % z částky 156 876,50, tj. částku ve výši 53 338 Kč.
46. Ve vztahu k nákladům státu, stát má dle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil dle § 148 odst. 1 o. s. ř.. Státu vznikly náklady za znalecký posudek a náklady vyúčtované za výslech znalce v celkové výši 33 086 Kč. Soud v rozsahu neúspěchu účastníků uložil jim povinnost zaplatit náklady státu. Žalobce nebyl úspěšný v rozsahu 33 %, a proto v částce 10 918 Kč nese náklady státu. Žalobce již na záloze zaplatil na znalecký posudek částku 5 000 Kč, proto mu soud uložil povinnost zaplatit náklady státu v dosud nezaplacené částce 5 918 Kč. Žalovaná pak nese náklady v rozsahu svého neúspěchu, tedy 67 %, čemuž odpovídá částka 22 168 Kč.
47. Lhůta k plnění ve vyhovujícím výroku o věci samé i ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho písemného doručení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Praha dne 19. srpna 2021

Mgr. Karolína Šorbanová v.r.
soudkyně